

næste Aars Budget skulde lægges, at det vilde medføre overordentlige Udgifter. Det er for de kommende 20 Aar meget store Ofre, der herigennem paalægges Kjøbenhavns Kommune. Ogsaa gennem de Ændringsforslag, der ere vedtagne oppe i Landstinget og accepterede i dette Ting, og gennem de Udjævningskommissioner, som bleve nedsatte, viste det sig, at man paaførte Kjøbenhavns Kommune Byrder, som vi ikke havde gjort Regning paa. Og desuden mistede Kjøbenhavn ved Hvidovres Udskydelse yderligere 20—30,000 Kr., hvad den aldeles ikke havde gjort Regning paa. Baaede paa det ene og det andet Punkt viste det sig, at Indlemmelsen medførte store Udgifter og Ofre for Kjøbenhavns Kommune. Men det er jo næsten en Landsag, at disse Nabosogne ere blevne indlemmede, thi de kunne slet ikke bestaa alene, og før eller senere vilde Staten være forpligtet til at træde hjælpende til over for dem. Det maa Staten jo gøre over for Sundby Kommunerne. Den maatte give dem et betydeligt Statslaan, og disse Penge vilde i Virkeligheden være gaaede tabt, hvis de ikke vare blevne indlemmede; men nu, da de indlemmes i Kjøbenhavn, overtager Kjøbenhavns Kommune hele dette Beløb. Før eller senere maatte man ogsaa have foreslaaet os en eller anden Foranstaltning fra Statens Side for at hjælpe Brønshøj og Utterslev Kommune med Skolevæsen osv., thi denne Kommune kan ikke klare sig, og Staten som Samfundets Repræsentant kunde ikke finde sig i, at en Befolkning paa et vist Stykke af Landet gik fuldstændig tilbage, fordi der ikke var Mulighed for en Fremadskriden i kommunal Henseende. Nu har Kjøbenhavn paataget sig dette meget store Offer at modtage disse tre fattige Nabokommuner og garantere Staten, at de Penge, som den har til gode hos en af disse Kommuner, i Tidens Løb blive betalte. Ogsaa af den Grund skylder Staten Kjøbenhavns Kommune i hvert Fald det samme Hensyn som Landets øvrige Kommuner.

Maa jeg i denne Sammenhæng gøre et Par Bemærkninger til de ærede Medlemmer for Frederiksberg (Ellinger) og Vestervig (N. Andersen), der talte om Frederiksbergs og de nordlige Kommuner Forhold til Kjøbenhavn, og som anmodede om at give disse Kommuner, i hvert Fald Gentofte-Ordrup, en Undtagelsesstilling med Hensyn til den mellemkommunale Beskatning. Gør man det, giver man i Virkeligheden Kjøbenhavn en ganske umulig Stilling. Saa maa man ogsaa give Kjøbenhavn

Ret til at beskatte de Godsejere, der nu for Fremtiden, hvis den mellemkommunale Beskatning gaar igennem, blive beskattede i deres Opholdskommuner. Derfor kan jeg ganske slutte mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) i det Haab, at der ikke kan blive Tale om at komme disse Henstillinger i Møde; thi saa vilde Kjøbenhavn miste enhver Fordel af den mellemkommunale Beskatning og kun faa et overordentligt Tab derigennem; thi saa vil den miste en stor Del af den Skat, den nu opkræver, uden til Gengæld at faa Skat af de næringsdrivende, som have Bopæl i Frederiksberg og de nordlige Kommuner. Det glæder mig, at Skattekommissionen ikke er gaaet med hertil.

Jeg vil gerne f. Eks. til det ærede Medlem for Frederiksberg sige, at Frederiksbergs store brede Lag ikke i og for sig have noget som helst imod, om disse Skatteloves Gennemførelse skulde medføre, at en intim Forstaaelse mellem Kjøbenhavn og Frederiksbergs Kommuner skulde blive en Nødvendighed.

Det ærede Medlem for Vestervig nævnte, at han kunde tænke sig Muligheden af, at Gentofte-, Ordrup-, Lyngby-, ja, maaske ogsaa Søllerødkommune, maatte søge en nærmere Forstaaelse med Kjøbenhavns Kommune. Det samme kunde vel ogsaa blive Tilfældet med Frederiksberg. Jeg tror ikke, Befolkningen vilde have noget derimod, efter hvad jeg kender til Stemningen derude. Det behøver ikke at medføre, at det særegne kommunale Liv, man nu en Gang har lært at sætte Pris paa i Frederiksberg, Gentofte og Ordrup, skulde helt forsvinde. Man kunde tænke sig et Storkjøbenhavn, et Kjøbenhavn, der omfattede det nuværende Kjøbenhavn samt de tre indlemmede Kommuner: Frederiksberg, Gentofte og Ordrup, og som dog bevarede et betydeligt kommunalt Selvstyre rundt om i de forskellige Kredse af Byen. Vi se ogsaa noget lignende indført for de tre indlemmede Nabokommuner: Valby, Brønshøj og Sundbyerne, hvor der er oprettet særlige lokale Raad. Man kender jo ogsaa noget lignende fra Udlandet Storbyer, fra Paris, London og andre Steder, at der saadanne Steder er blevet lokale Administrationer for Skolevæsen, Alderdomsforsørgelse og lignende. Man ser saaledes, at det særlige kommunale Liv, man er vant til i Gentofte, Ordrup og paa Frederiksberg, meget godt vilde kunne bevares, medens Sammenslutningen i økonomisk, i finansiel Henseende vilde være til stor